

عنوان مقاله:

رابطه انسان و طبیعت در باغ ایرانی از منظر معماری اسلامی

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

جمال الدین مهدی نژاد - استادیار دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

سیده اشرف سادات - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

خلاصه مقاله:

طبیعت دستاورد معمار هستی، خداوندگار عالم است و اغلب برای معماران سرچشمه الهام بوده است. به دلیل گرایش ذاتی و فطری انسانها در تعامل با طبیعت، و تأثیرات قابل توجه ارت باط با طبیعت در روح و جسم آدمی، بشر همواره به دن بال ایجاد یک رابطه منطقی و مناسب میان فضای درون و طبیعت بیرون بوده است. امروزه نیاز جسمی و روحی انسان به برقراری ارت باط با طبیعت، موجب گردیده که در همه جوامع، طبیعت به مثا به میراث فرهنگی تلقی شود؛ از این رو باغ ایرانی به عنوان نمونه متعالی از منظر ایران، تصویر باورهای انسان ایرانی - اسلامی در بطن تاریخ است که علی رغم ناملايمات، همچنان به عنوان الگویی موفق از آن یاد میشود. باغ در مقام برخوردارگاه آدمیان و اندیشه هاشان و به عنوان میعادگاه زمین و آسمان و نقطه تلاقی عملکرد و پندار، بهترین جای تجر به عرفانی است. هدف اصلی پژوهش حاضر توجه به ارت باط انسان با طبیعت، عناصر طبیعی و تشخیص جایگاه باغ ایرانی در نوع برخورد انسان با طبیعت است. روش پژوهش ضمن مطالعه اسنادی و کتابخانه ای و مطالعات تطبیقی از نوع توصیفی می باشد. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که ارت باط با طبیعت ضروری ترین شرط برای هنرمند است. هنرمند انسان است: او خود طبیعت است، بخشی از طبیعت و در میان فضای طبیعی، طبیعت در بسیاری از راهبردهای منتهی به خلاقیت معماری تاثیر می گذارد. طبیعت همیشه در همه جا حاضر و طبقه بندی ناپذیر و به مثا به ابزاری بسیار قدرتمند برای الهام بخشی است. حضور آن در استعاره، تقلید، تغییر پذیری فرم و مصالح معماری آشکار است

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، تعامل انسان با طبیعت، طبیعت، هندسه و طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380507>

